
Utställningar i
Galleri Mejan och Hus 28

Exhibitions in
Galleri Mejan and House 28

Mejan Residents

2011 – 2012

Ellie Ga - Hanna Husberg - Lars Olsson - Linda Persson

Kungl. Konsthögskolan

Royal Institute of Art

Lars Olsson är bildkonstnär och bosatt i Stockholm. Han avlade sin masterexamen vid Valands konsthögskola 2010 och sin doktorsexamen i vetenskapshistoria vid Chalmers tekniska högskola 2000. Med ett intresse för minne och glömska handlar hans konst om hur tiden framställs och om historieskrivandets ideologiska dimensioner. Lars Olssons praktik kretsar kring remedieringar av medier som fotografi, video, måleri och skulptur.

Lars Olsson (b. 1966) is a visual artist living in Stockholm. He received an MFA degree from Valand School of Fine Arts in 2010 and a Ph.D. in the History of Science from Chalmers University of Technology in 2000. With an interest in memory and amnesia his art deals with the representation of time and the ideological dimensions of writing history. His practice revolves around re-mediations between media such as photography, video, painting and sculpture.

Historical Still Life IV, målad betongskulptur/painted concrete sculpture, 2012, 10 cm x 45 cm x 25 cm. ©Lars Olsson

Lars Olsson

Kim West: Ditt projekt handlar om historiemåleri. Du säger att du vill »föreslå möjliga vägar för ett pånyttfött och samtida historiemåleri«. Du vill också koppla detta till en reflektion om den konstnärliga forskningens möjligheter. Kan du utveckla?

Lars Olsson: Att jag intresserar mig för historiemåleriets genre handlar om mitt intresse för hur vi gestaltar historia eller förhåller oss till historia genom konst. Men historiemåleriet som konsthistorisk genre hade förstås också många andra aspekter. Konstnärer som arbetade i denna genre under 1700- och 1800-talen förväntades representera och celebrera makten. Vår roll som konstnärer 2012 är sedan decennier tillbaka givetvis en helt annan. Det handlar snarare om att ifrågasätta makten, om att kritiskt granska och synliggöra världen.

Mitt projekt går helt enkelt ut på att ta avstamp i dessa historiska begrepp och sedan reflektera vidare, föreslå något eget. Man kan alltså säga att det handlar om två saker. Dels om historia: olika strategier för att arbeta med historia, specifikt i förhållande till historiemåleriets tradition. Dels är detta ett forskningsprojekt som syftar till att bidra till uppbyggandet av en forskningsmiljö på Kungl. Konsthögskolan, vilket jag

kan tycka behövs. Väldigt många konstnärer vänder sig mot idén om konstnärlig forskning och menar att den bygger på ett missförstånd. Men enligt min erfarenhet kommer forskning alltid att uppstå i en social kontext som har ett normsystem, och då kan inte allt vara helt fritt hela tiden. I konstvärlden är ju inte heller allt fritt hela tiden. Det finns ett oerhört effektivt normsystem som definierar vad god konst är just nu, på en specifik plats.

Bland konstnärer märker man ibland en rädsla för att formulera sig i termer av forskningsmetoder. Men för mig betyder metoder enormt mycket. Det kan vara det helt osynliga normsystemet som sitter i en forskargrupps väggar. Jag talar till exempel om att man kan ha ett seminarium varje tisdag där man träffas och pratar med varandra på ett särskilt sätt. Det här är någonting vi inte är särskilt kritiska om, vilket vi kanske borde vara. Detta är de två sidorna av mitt projekt: en som berör det historiska i konsten och en som handlar om vad konstnärlig forskning kan vara – och huruvida jag kan göra något litet bidrag till den.

KW: Jag har ibland upplevt det som att den konstnärliga forskningen är en plats där en reaktionär föreställning om konstnären och om vad konst är lever kvar. Tanken

tycks vara att forskningen ska försöka gripa tag i det »konstnärligas« mysterium och på något sätt berikas av det. Och därmed återskapar man en föråldrad idé om konsten som en mystisk aktivitet med vilken man får tillgång till en specifik typ av sanning. Ditt projekt är intressant därför att du ställer den konkreta frågan: vad är någonting sådant som historia i konsten, hur har konsten behandlat historien? Hur har konstverk använts för att skriva historia, för att representera historien? Detta är ju en i högsta grad relevant fråga även inom vetenskaplig forskning. Hur gestaltas historien i ditt projekt?

LO: När jag gör historiemåleri så rör jag mig mellan en mängd olika tekniker. Det är för mig intressant att omvandla saker från ett medium till ett annat: att börja med ett fotografi som jag sedan skannar och sedan arbetar med i datorn, för att sedan måla av det eller fritt inspireras av det för en film eller en skulptur eller något annat. Jag gillar att arbeta med olika medier och låta historiemåleriet fungera som en referenspunkt eller ett paraplybegrepp.

När jag arbetar utgår jag alltid från givna föremål. Jag använder mitt eget arkiv och plockar fram små föremål som jag bygger en berättelse av. Men det handlar också

om tankar kring det offentliga och det privata. I mina verk tar jag in världshistorien, saker som refererar till världshistorien, och kopplar samman dem med privata företeelser och minnen. Det som intresserar mig är alla dessa historier – både som konstnär och som en forskare som ifrågasätter historien som begrepp. Vad är det här, hur tänker man detta med historia? I en forskningsprocess vet man ju inte vad man ska komma fram till, det hör till själva idén. Man kanske har en hypotes, kanske inte. För mig rör det sig om ett intuitivt sökande, vilket är legitimt inom konsten men inte inom historievetenskapen: om att intuitivt känna mig fram mot något som är intressant. ●

Du strålände förflutna, Husby Konsthall, mars–april 2012. ©Lars Olsson

Kim West: Your project deals with history painting. You say that you would like to “propose possible ways for a renescent and contemporary history painting”. You also want to connect this to a reflection on the possibilities for artistic research. Can you develop these ideas?

Lars Olsson: My interest in the genre of history painting stems from my interest in how we depict history or relate to history via art. But, of course, history painting as an art historical genre had many other aspects. Artists who worked in this genre in the 18th and 19th centuries were expected to represent and celebrate power. Needless to say, our role as artists in 2012 has, for many decades, been completely different. It is rather about questioning power, critically examining and visualising the world.

My project sets out from these historical concepts in order to reflect further, to propose something of my own. You could say that it’s about two things. It is partly about history: different strategies for working with history, specifically in relation to the tradition of history painting. And it is partly a research project that aims to contribute to the formation of a research environment at the Royal Institute of Art, which I think is needed. A great many artists are against the idea of artistic research and claim

that it is based on a misunderstanding. But in my experience, research always originates in a social context that has a normative system, and therefore everything cannot be free all the time. Everything is not free in the art world either. It has an extremely efficient normative system that defines what good art is, at a specific time and in a specific place.

There is a fear among artists of formulating oneself in terms of research methods. But for me the methods are important. It could be about the completely invisible normative system that is inherent to a research group. For example, you can have a seminar every Tuesday where you meet and talk to each other in a special way. This is not something we are particularly critical about, but perhaps we should be. These are the two parts of my project: one that deals with the historical in art and one that deals with what artistic research can be – and whether I can make a small contribution to it.

KW: Sometimes I think that artistic research is a place which harbours a reactionary notion about the artist and what art is. The idea seems to be that research should tap into the mystery of the “artistic” and in some way be enriched by it. Accordingly, one creates an antiquated

idea about art as a mystic activity by which one may access a specific type of truth. Your project is interesting because you ask the very real question: what is history in art, how has art dealt with history? How have artworks been used to write history, to represent history? This is a most relevant question also within scientific research. How is history depicted in your project?

LO: When I make history painting I avail myself of many different techniques. I find it interesting to transform things from one medium to another. I may begin with a photograph that I then scan and manipulate in a computer in order to copy it or be freely inspired by it for a film or a sculpture or something else. I like to work with different media and allow history painting to function as a point of reference or an umbrella concept.

In my work I always set out from given objects. I use my own archive and select small objects that I make a narrative from. But it’s also about dealing with ideas about the public and the private. In my works I incorporate world history, objects that refer to world history and connect them to private phenomena and memories. I am interested in all these narratives – both as an artist and as a researcher who questions history as a concept.

What is this, how do you think history? In a research process, you don’t know the outcome, that is part of the idea itself. Perhaps you have a hypothesis, perhaps not. For me it is about an intuitive form of inquiry, which is legitimate within art but not within the science of history: to proceed intuitively towards something that is interesting. ●